

**DWUINSTANCYJNOŚĆ
POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO
I SĄDOWOADMINISTRACYJNEGO
Z PERSPEKTYWY
TEORETYCZNOPRAWNEJ
I KONSTYTUCYJNO-USTROJOWEJ
SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO**

redakcja naukowa
Katarzyna Małysa-Sulińska
Tomasz Podlejski, Mirosław Stec

AUTORZY

Dagmara Gut

Krzysztof Heliniak

Wojciech Jakimowicz

Piotr Lisowski

Paulina Łazutka-Gawęda

Katarzyna Małysa-Sulińska

Iwona Niżnik-Dobosz

Andrzej Ogonowski

Tomasz Podlejski

Mikołaj Pułło

Jarosław Stasiak

Mirosław Stec

Dorota Sylwestrzak

Maciej Witwer

Dawid Ziółkowski

Małgorzata Żmudka-Wyrwał

Artur Żurawik

**DWUINSTANCYJNOŚĆ
POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO
I SĄDOWOADMINISTRACYJNEGO
Z PERSPEKTYWY
TEORETYCZNOPRAWNEJ
I KONSTYTUCYJNO-USTROJOWEJ
SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO**

redakcja naukowa
Katarzyna Małysa-Sulińska
Tomasz Podlejski, Mirosław Stec

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

SERIA **MONOGRAFIE**

Wydanie publikacji zostało dofinansowane przez
Krajową Reprezentację Samorządowych Kolegiów Odwoławczych

Stan prawny na 1 czerwca 2025 r.

Recenzenci

Prof. dr hab. Rafał Stankiewicz

Dr hab. Przemysław Kledzik, prof. Uniwersytetu Szczecińskiego

Wydawca

Izabella Małecka

Redaktor prowadzący

Paulina Ambroży

Opracowanie redakcyjne

Katarzyna Rybczyńska

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni[♥]

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2025

ISBN 978-83-8390-647-8

ISSN 1897-4392

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. +48 728 313 462

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	13
<i>Mikołaj Pułło</i>	
Dwuinстанcyjność postępowania sądownoadministracyjnego a prawo do dwukrotnego rozpoznania sprawy indywidualnej – perspektywa konstytucyjna	17
<i>Wojciech Jakimowicz</i>	
Instancyjność interesu publicznego	35
<i>Iwona Niżnik-Dobosz</i>	
Aparatura pojęciowa nauki i prawa wobec instytucji odwołania uregulowanego w Kodeksie postępowania administracyjnego	47
<i>Piotr Lisowski</i>	
Samorządowy kontekst i wymiar postępowania administracyjnego	63
<i>Dorota Sylwestrzak</i>	
Doniosłość zasady dwuinстанcyjności w postępowaniach samorządowych	95

<i>Paulina Łazutka-Gawęda</i> Samodzielność jednostek samorządu terytorialnego a zasada dwuinstancyjności postępowania – wzajemne relacje w ujęciu prawa polskiego i niemieckiego	117
<i>Dagmara Gut</i> Prawo do zaskarżenia decyzji wydanych w pierwszej instancji a dwuinstancyjność postępowania administracyjnego z perspektywy obywatela	135
<i>Małgorzata Żmudka-Wyrwał</i> Dwuinstancyjność postępowania administracyjnego z perspektywy obywatela	153
<i>Artur Żurawik</i> Zakres kontroli spraw administracyjnych przez sądy administracyjne oraz powszechne. Uwagi polemiczne	169
<i>Maciej Witwer</i> Korelacja między paneuropejską zasadą dobrej administracji a zasadą dwuinstancyjności.....	181
<i>Dawid Ziółkowski</i> Kilka uwag i refleksji w zakresie instancyjności postępowania administracyjnego i sądowniczoadministracyjnego	199
<i>Andrzej Ogonowski</i> Zasada dwuinstancyjności a granice postępowania dowodowego prowadzonego przez organ administracji drugiej instancji	215
<i>Jarosław Stasiak</i> Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy a gwarancja realizacji zasady dwuinstancyjności postępowania	231

Krzysztof Heliniak

**Kilka uwag na temat realizacji zasady dwuinstancyjności
w postępowaniu administracyjnym.....** 243

Bibliografia..... 257

WSTĘP

Zasada dwuinstancyjności postępowania – rozumiana jako możliwość podjęcia procedury weryfikującej prawidłowość pierwszoinstancyjnego rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie indywidualnej – została wyrażona w Konstytucji RP. Zgodnie z treścią przepisu ujętego w art. 78 ustawy zasadniczej każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji, przy czym wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określają ustawy zwykłe. Kontrola drugoinstancyjna zapadłych rozstrzygnięć, stwarzając możliwość weryfikacji orzeczenia, ma na celu przeciwdziałanie arbitralności oraz ograniczenie możliwości popełnienia omyłki, a przez to stanowi istotny element ochrony praw jednostki.

W związku z tym konieczna jest analiza obowiązujących regulacji normatywnych odnoszących się do dwuinstancyjności postępowania administracyjnego i wskazanie, czy stanowią one należyte gwarancje dla weryfikacji prawidłowości orzeczeń w demokratycznym państwie prawnym. Jako niezbędna jawi się przy tym szeroka dyskusja na ten temat prowadzona przy udziale różnych środowisk. Forum dla wymiany poglądów w tym zakresie stanowiło XVIII Krakowskie Seminarium Samorządu Terytorialnego zatytułowane *Dwuinstancyjność postępowania administracyjnego gwarancją dobrej administracji samorządowej*, które odbyło się w Wieliczce w dniach 11–12 grudnia 2024 r. Wydarzenie zostało objęte patronatem Przewodniczącego Senackiej Komisji Ustawodawczej Senatora RP Krzysztofa Kwiatkowskiego, a w obradach – poza reprezentacją środowiska parlamentarzystów – udział wzięli zarówno przedstawiciele praktyki prawniczej, w tym sędziowie Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych,

jak i pracownicy urzędów administracji samorządowej oraz rządowej, w tym szczególnie liczna grupa prezesów i członków samorządowych kolegiów odwoławczych. W przedmiotowym Seminarium uczestniczyli również naukowcy o różnych specjalizacjach ze wszystkich liczących się ośrodków akademickich w Polsce. Zgodnie bowiem z założeniem przyjętym przez organizatorów Krakowskich Seminarium Samorządu Terytorialnego dyskusja na temat samorządu terytorialnego winna być prowadzona przy udziale przedstawicieli różnych specjalizacji naukowych, w tym administratywistów, konstytucjonalistów, finansistów, cywilistów oraz historyków. To cykliczne wydarzenie naukowe, organizowane przez Katedrę Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Katedrę Prawa Samorządu Terytorialnego Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Krajową Reprezentację Samorządowych Kolegiów Odwoławczych, stanowi zatem płaszczyznę wymiany poglądów przez przedstawicieli wszystkich przywołanych środowisk, którzy zajmują się badaniem samorządu terytorialnego.

W trakcie XVIII Krakowskiego Seminarium Samorządu Terytorialnego ogłoszonych zostało przeszło 20 referatów, w których przedstawiciele nauki odnieśli się do obowiązujących regulacji normatywnych w zakresie dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Wystąpienia wygłoszone w trakcie przedmiotowego wydarzenia naukowego wywołały ożywioną dyskusję wśród jego uczestników. Stała się ona podstawą do napisania 27 artykułów naukowych, które – zważywszy na ich liczbę oraz zakres przedmiotowy – nie mogły zostać zamieszczone w jednym tomie. Dlatego też w niniejszym woluminie, opatrzonym tytułem *Dwuinstancyjność postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego z perspektywy teoretycznoprawnej i konstytucyjno-ustrojowej samorządu terytorialnego*, zawarto teksty traktujące między innymi o prawie do dwukrotnego rozpoznania sprawy indywidualnej, instancyjności interesu publicznego, a także granic postępowania dowodowego prowadzonego przez organ drugoinstancyjny. Pozostałe artykuły zostały zaś ujęte w woluminie zatytułowanym *Dwuinstancyjność postępowania administracyjnego w sferze zadań samorządu terytorialnego – kontekst przedmiotowo-funkcjonalny*.

W naszej ocenie opracowania ujęte w obu tych tomach powinny wywołać ożywioną dyskusję na temat gwarancyjnej roli, jaką w administracji samorządowej pełni zasada dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Odnotowania wymaga przy tym okoliczność, że w Polsce zakończył się już okres kwestionowania pozycji ustrojowej samorządu terytorialnego oraz doniosłości tej – znajdującej umocowanie w przepisach obowiązującej Konstytucji RP – instytucji.

Kraków–Warszawa, maj 2025

dr hab. Katarzyna Małyś-Sulińska, prof. UJ
Katedra Prawa Administracyjnego UJ
Zakład Prawa Administracyjnego Materialnego UJ
ORCID: 0000-0002-6406-8851

Tomasz Podlejski
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie
ORCID: 0009-0000-2895-0647

prof. dr hab. Mirosław Stec
Katedra Prawa Samorządu Terytorialnego UJ
ORCID: 0000-0002-3537-9204

Mikołaj Pułto

DWUINSTANCYJNOŚĆ POSTĘPOWANIA SĄDOWOADMINISTRACYJNEGO A PRAWO DO DWUKROTNEGO ROZPOZNANIA SPRAWY INDYWIDUALNEJ – PERSPEKTYWA KONSTITUCYJNA

1. Wprowadzenie

Rozważania rozpoczniemy od przywołania swoistego dogmatu nauki prawa i postępowania administracyjnego: prawo do sądu w sprawach administracyjnych oraz prawo do zaskarżenia na drodze administracyjnej decyzji wydanych w pierwszej instancji służą urzeczywistnieniu wymogu praworządności w działaniu organów administracji publicznej, zabezpieczając wolności i prawa człowieka i obywatela. Na tym poziomie rzecz wydaje się bezdyskusyjna, a oba wskazane mechanizmy ochrony jednostki przed arbitralnym i nielegalnym działaniem władzy publicznej jawią się jako komplementarne. Bliźniacza jest też ich geneza. Tak prawo do sądu w sprawach poddanych orzecznictwu administracyjnemu, jak i prawo do odwołania od indywidualnego aktu administracyjnego zrodziły się z potrzeby upodmiotowienia jednostki wobec działań administracji państwowej, wyposażenia jej w oręż służący ochronie własnego interesu prawnego, ilekroć indywidualne rozstrzygnięcia administracji godzić będą w jej prawa i wolności. Bez tych konstrukcji idea podda-

nia działań administracji publicznej prawnu pozostałaby co najwyżej szczytnym postulatem systemu prawa, a nie jedną z jego naczelných zasad. Obie instytucje legły także u podstaw nowożytnego prawa i postępowania administracyjnego, stymulując jego rozwój, determinując kierunek ewolucji. Upowszechnienie prawa do odwołania we wszystkich kategoriach indywidualnych spraw administracyjnych oraz rozszerzenie przedmiotowego zakresu sądowej kontroli administracji, podobnie jak proces kodyfikacji postępowania administracyjnego, traktowano jako cel, najwyższy etap rozwoju regulacji prawnej¹.

Trudności pojawiły się wówczas, gdy już nie tylko postępowanie administracyjne, ale także postępowanie przed sądem administracyjnym stało się dwuinstancyjne. Odtąd ostateczne i zarazem prawomocne rozstrzygnięcie sprawy indywidualnej może wymagać uruchomienia aż czterech instancji – dwóch administracyjnych oraz dwóch sądowych. Owa mnogość etapów postępowania, prowadzących do finalnego i z zasady już trwałego rozstrzygnięcia sprawy, dała asumpt, a niekiedy, tylko pretekst do tego, aby w dyskusji nad modelowym ujęciem administracyjnego toku instancji, czy w ogóle instancyjności tego postępowania, do głosu zaczęły dochodzić coraz silniej, nazwijmy to, „względy praktyczne”. I choć w pełni można zgodzić się z J. Zimmermannem², gdy piętnuje instrumentalizację prawa, gdy jego normy bywają traktowane przede wszystkim w kategoriach bieżącej użyteczności czy też doraźnych korzyści, jak szybkość załatwiania sprawy, ograniczenie kosztów, uproszczenie procedur, czy wręcz jako narzędzie ochrony partykularnych interesów bądź budowania publicznego wizerunku pomysłodawcy³, to nie zmienia to faktu, że administracyjny tok instancji zaczął być postrzegany

---

¹ Por. np. J. Jendrośka, *Potrzeba nowego modelu procedury prawnej w administracji*, PiP 2003/3, s. 28–30; czy też z dawniejszej literatury, T. Bigo, *Ochrona interesu indywidualnego w projekcie kodeksu postępowania administracyjnego*, PiP 1960/3.

² J. Zimmermann, *Aksjomaty sądownictwa administracyjnego*, Warszawa 2020, s. 63.

³ Znamienne bywają tu nawet tytuły poszczególnych aktów prawnych, jak np. ustawa z 26.01.2023 r. o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych (Dz.U. poz. 803) lub projekt ustawy o ograniczeniu biurokracji i barier prawnych (X kadencja, druk sejm. nr 558 z 9.02.2024 r.), ale także same nazwy odpowiedzialnych za projekty zamian podmiotów, jak np. Departament Doskonalenia Regulacji Gospodarczych czy też sejmowa Komisja Nadzwyczajna do spraw Deregulacji.

przez niektórych jako zbędna czy wręcz fasadowa konstrukcja, której ograniczenie lub nawet eliminacja wobec istnienia dwuinstancyjnego sądownictwa administracyjnego nie tylko nie przyniosłaby uszczerbku dla standardu ochrony praw jednostki, ale wręcz zapewniłaby jej korzyści. Rozwiązanie takie miałyby ograniczyć biurokracizm procedur, przewlekłość postępowania, przy okazji wzmacniając niezależność organów pierwszej instancji, zwłaszcza wówczas, gdy należą one do segmentu administracji wykonywanej przez organy samorządu terytorialnego. Jako znamienne i reprezentatywne dla tego nurtu można przytoczyć uzasadnienie rządowego projektu ustawy z 7.04.2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw⁴, w którym utyskiwano na „piętrowość” procedur administracyjnych, nieefektywność wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz, generalnie, zbyt katagoryczne brzmienie art. 15 k.p.a. w dotychczasowej postaci, co zdaniem projektodawców rodzi konieczność zmian „zmierzających m.in. do usprawnienia procedury administracyjnej i sądowno-administracyjnej, postępowania te nadal w wielu przypadkach trwają znacznie dłużej niż jest to konieczne do załatwienia sprawy”.

Zanegowanie, przynajmniej w części, znaczenia administracyjnego toku instancji dla ochrony praw jednostki, ale także obiektywnie rozumianej praworządności, zaowocowało całą feerią pomysłów na usprawnienie procesu rozstrzygania spraw indywidualnych. Należały do nich:

- a) ograniczenie rozstrzygnięć merytorycznych organu drugiej instancji (art. 138 § 3 k.p.a.) oraz następnie rezygnacja z takiego ograniczenia kompetencji organu drugiej instancji⁵;
- b) ograniczenie zastosowania decyzji kasacyjnych (kolejne zmiany art. 138 § 2 k.p.a. – zmiana w 2011 r.⁶, następnie w 2017 r. dodanie

---

⁴ Dz.U. poz. 935.

⁵ Zob. art. 4 pkt 6 ustawy z 30.08.2002 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1271).

⁶ Art. 1 pkt 21 ustawy z 3.12.2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2011 r. Nr 6, poz. 18 ze zm.).

- § 2a i 2b), w tym poprzez nowy środek zaskarżenia – sprzeciw (art. 64a p.p.s.a.)⁷;
- c) próby ograniczenia dwuinstancyjności postępowania (i dawniejsze, i sięgające lat ostatnich, jak dodany do k.p.a. art. 127 § 1a⁸);
  - d) zrzeczenie się odwołania (art. 127a k.p.a.);
  - e) spłaszczenie toku instancji (art. 221 o.p.);
  - f) wyeliminowanie spłaszczonego toku instancji (art. 52 § 3 p.p.s.a. w zw. z art. 127 § 3 k.p.a.);
  - g) ucieczka od formy decyzji administracyjnej, a przez to eliminacja prawa odwołania, względnie wprowadzenie swoistego prawa remonstracji (np. art. 4 ust. 6 i 7 ustawy z 23.05.2024 r. o bonie energetycznym oraz o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia cen energii elektrycznej, gazu ziemnego i ciepła systemowego⁹)

– by wspomnieć tylko te projekty zmian, które ostatecznie zmateriałizowały się pod postacią nowelizacji k.p.a., o.p. i p.p.s.a. oraz przepisów szczególnych.

Powyższe uwagi nie mają oczywiście dowieść, że efektywność procedur prawnych, w tym koszt ich prowadzenia, powinny w ogóle zniknąć z horyzontu rozważań nad kształtem postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego, a głównym motywem ewentualnych zmian w omawianym zakresie ma być jedynie chęć zachowania modelowo „czyste” formy konstrukcji prawnych, w tym administracyjnego toku instancji czy szerzej: administracyjnego postępowania jurysdykcyjnego. Przesadna zachowawczość i brak elastyczności w reagowaniu na wyzwania współczesności, choćby powodowane szacunkiem dla instytucji „uświęconych” tradycją prawną, także nie stanowią racjonalnej bazy dla rozważań nad kształtem regulacji prawnej. Pytanie o sens utrzymywania dotychczasowej struktury postępowania administracyjnego konfronto-

---

⁷ Zob. art. 1 pkt 34 ustawy z 7.04.2017 r. (Dz.U. poz. 935) zmieniającej k.p.a. z dniem 1.06.2017 r.

⁸ Art 1. ustawy z 26.01.2023 r. o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych (Dz.U. poz. 803). Charakterystyczny jest tu fragment uzasadnienia projektu ustawy, w którym *a priori* podaje się w wątpliwość skuteczność merytorycznego, a nie tylko kontrolnego działania organu odwoławczego.

⁹ Dz.U. poz. 859 ze zm.

wanej z dwuinstancyjnym postępowaniem sądownoadministracyjnym padło i niezależnie od tego, jakie intencje za nim stały, nie ma sensu zbywać go wyniosłym milczeniem, tym bardziej że, nawet w braku woli ustawodawcy do czynienia tu jakichś fundamentalnych zmian, postępuje proces erozji dotychczasowego modelu. Wskazane jest poszukiwanie wyważonej i uzasadnionej w świetle zasadniczych dla naszego systemu prawnego wartości, odpowiedzi na zgłaszane w omawianym obszarze wątpliwości i postulaty. To zaś możliwe jest w oparciu o wspólny fundament, źródło uniwersalnych dyrektyw, które pozwoliłyby na zhierarchizowanie potrzeb, wyważenie przeciwstawnych interesów i wartości. Prowadzi nas to niezawodnie w stronę norm konstytucyjnych.

2. Prawo do sądu

Zwolennicy zredukowania postępowania administracyjnego do jednej instancji najczęściej panaceum na wynikające z takiego zabiegu ograniczenie praw jednostki upatrują w rozbudowanej sądowej kontroli aktów administracyjnych¹⁰. Skarga, za pomocą której jednostka zrealizuje swe prawo do sądu, ma być w tym ujęciu wystarczającym środkiem zaskarżenia, wobec którego powtórne rozpatrywanie sprawy przez kolejny organ administracji publicznej jawi się jako zbędna przeszkoda w dojściu do rzeczywistej ochrony prawnej. W tym ujęciu, korzystając z prawa do sądu, jednostka jednocześnie realizowałaby prawo do zaskarżenia aktu administracyjnego.

Jak wiadomo, zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Ustawa

---

¹⁰ By znów przywołać fragment uzasadnienia projektu ustawy o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych, w którym stwierdzono: „Zmiana ta [dodanie art. 127 § 1a k.p.a. – M.P.] stanowić będzie istotny wyjątek od zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Należy mieć jednak na uwadze, że w sytuacji, w której organ wydając decyzję w całości uwzględnił żądanie strony, nie jest ona zainteresowana, by wnosić od takiej decyzji odwołanie. Jednocześnie – co istotne – strona nadal będzie miała możliwość doprowadzenia do uchylecia takiej decyzji na drodze sądownoadministracyjnej”.

Celem publikacji jest odpowiedź na pytanie, czy obowiązujące regulacje normatywne odnoszące się do dwuinstancyjności postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego stanowią należyte gwarancje dla weryfikacji prawidłowości orzeczeń w demokratycznym państwie prawnym.

W opracowaniu przedstawiono m.in. takie zagadnienia, jak: prawo do dwukrotnego rozpoznania sprawy indywidualnej, instancyjność interesu publicznego, prawo do zaskarżania decyzji wydanych w pierwszej instancji, a także granice postępowania dowodowego prowadzonego przez organ drugoinstancyjny.

Artykuły zawarte w monografii powstały na podstawie referatów i dyskusji przeprowadzonej w trakcie XVIII Krakowskiego Seminarium Samorządu Terytorialnego, które odbyło się w dniach 11–12 grudnia 2024 r.

Książka jest przeznaczona dla prawników praktyków, pracowników organów administracji publicznej, przedstawicieli świata nauki, a także studentów studiów prawniczych i administracyjnych.

Katarzyna Małyś-Sulińska – doktor habilitowana nauk prawnych, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierownik Katedry Prawa Administracyjnego UJ, kierownik Zakładu Prawa Administracyjnego Materialnego UJ oraz członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie.

Tomasz Podlejski – Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, przewodniczący Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych.

Mirosław Stec – profesor doktor habilitowany nauk prawnych, wieloletni kierownik Katedry Prawa Samorządu Terytorialnego Uniwersytetu Jagiellońskiego; redaktor naczelny kwartalnika Regionalnych Izb Obrachunkowych „Finanse Komunalne”.

9788383906478 W01P01

ISSN 1897-4392
ISBN 978-83-8390-647-8

9 788383 906478

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLWUER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 239 Zł (W TYM 5% VAT)